

Jeg skal foreløbig lade de fem første Numre paa Dagsordenen udgaa og straks foretage det under Nummer 6 optørte Lovforslag.

Man gik altsaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Vragning af Fisk paa Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3778.)

Formanden: Jeg bemærker, at Ministeren for Handel og Søfart møder under denne og den følgende Sag paa Justitsministerens Vegne.

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Fr. Petersen: Det foreliggende Lovforslag, hvis Hovedpunkter den højtærede Justitsminister gennemgik forleden Dag ved Lovforslagets Fremsættelse, tilsigter at tilvejebringe Lovbestemmelser paa et Omraade, hvor der hidtil ikke har været saadanne paa Færøerne. Det gaar nemlig ud paa, at der af Amtet ansættes et Antal saakaldte Vragere og af Justitsministeren to Overvragere eller Vragerformænd, hvis Opgave det skal være at vurdere og klassificere efter Kvalitet al den Klipfisk, som udføres fra Færøerne, være sig direkte eller over andre Pladser, til Spanien og Italien, samt have Opsyn med Fiskens Udskibning, Stuvning og Behandling i Fragtskibene, og endvidere yde Folk Vejledning med Hensyn til hensigtsmæssig Behandling af Fisken.

Anledningen til, at der i den sidste Tid er sket Henvendelse til Regeringen om Udarbejdelse af et Lovforslag som det nærværende, maa vistnok søges i den under 9de Juli 1909 udkomne Lov paa Island om Vragning af Fisk, indeholdende Bestemmelser om offentlig ansatte Vragerformænd og Vragere, idet alle i færøsk Klipfiskehandel interesserede med Rette maa nære Frygt for, ja, til Dels allerede have Bevis for, at denne Handel ikke vil kunne bestaa i Konkurrencen med den islandske, medmindre der ogsaa for den færøske Klipfisks Udførelse træffes Bestemmelser, som af de udenlandske Importører anses for tilstrækkelig betryggende. Den Vragning eller Bedømmelse af Klipfisken, som man hidtil har anvendt paa Færøerne, ligesom for øvrigt ogsaa paa Island indtil nævnte Lovs Emanation, lod i saa Henseende meget tilbage at ønske, idet man til denne Bedømmelse benyttede

Folk, der paa en eller Maade stod i Afhængighedsforhold til Afskiberen af Fisken. Hertil kommer, at Bedømmelsen selvfølgelig mangler den nødvendige Ensartethed, naar den ikke udføres af eller under Opsyn af nogle faa dertil særlig uddannede og kvalificerede Personer. Det maa derfor anses for aldeles nødvendigt at faa indført paa Færøerne en Vragerinstitution i Lighed med den, der nu findes paa Island, hvis Fiskemarkedet i Spanien og Italien vedblivende skal bevares for den færøske Klipfisk. Og hvilken Betydning dette har for Færøerne, vil kunne forstås, naar det erindres, at Fisken udføres derfra hovedsagelig i Form af Klipfisk, og at største Delen af denne Klipfisk sendes til Spanien og Italien. For Færøernes stærkt voksende Befolkning har Fiskeriet i stigende Grad udviklet sig til at være Hovednæringsvejen. Man kan ikke længere som i fordums Dage sige: Uld er Færøernes Guld. Skal der nu bringes Guld til Færøerne, maa dette ske gennem en Udvikling af Fiskeriet og en Behandling af Fiskeriprodukterne, som sikrer dem den højest mulige Pris. Man regner nu, at 40 pCt. af Færingerne leve af Fiskeri, for mange flere er Fiskeriet og dermed i Forbindelse staaende Erhverv, f. Eks. Klipfisketørring, særdeles vigtige Bierhverv, og den aarlige Fiskeudførsel fra Færøerne kan nu med et rundt Tal anslaaes til 1½ Mill. Kr., et ret aneligt Beløb i Forhold til Folketallet, som ved sidste Folketælling var nøjagtig 18,000 Mennesker.

Som en Følge af det anførte maa jeg være af den Mening, at de ca. 3,000 Kr., som Lovforslaget vil bebyrde Statskassen med som Lønninger til de to Vragerformænd, ville være vel anvendte. Som det vil ses, tænkes Vragernes Løn samt Vragerformændenes Diæter og Rejseomkostninger betalte enten af Amtsrepartitionsfonden eller af Eksportørerne efter saadanne Regler, som nærmere fastsættes i de Arbejdsregulativer, henholdsvis for Vragerformændene og Vragerne, hvortil der som Bilag til Lovforslaget findes Forslag, der ville være at udfærdige af Justitsministeren, efter at være forelagte for Lagtinget i indeværende Aar, i 1912, ikke, som det ved en Trykfejl er kommet til at staa i Anmærkningerne til § 8: i 1913. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Enkelthederne i Lovforslaget, da disse naturligvis ville kunne drøftes i et eventuelt Udvalg, men jeg skal slutte med paa det bedste at anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.